

Egy népszokás, a kiszejárás felidézésével, és az egyébként eléggé erőtlén tél elűzésére tett látványos kísérlettel kezdtük az idei felsős farsangi mulatságot. Aztán jelmezversennyel, tombolával és tánccal folytattuk.

Azaz minden a bevált forgatókönyv szerint, de egyáltalán nem unalmasan zajlott. Az újdonság élményét a választott téma adta: az osztályok ezúttal a magyarsággal, a hungarikumokkal kapcsolatos gondolataikat formálták jelenetekké, jelmezes produkciókká. Jókat derültünk azokon a megoldásokon, amelyek kifestették a közhelyszerű vagy giccses magyarkodást, ugyanakkor a leghumorosabb formában is lenyűgöző volt a honi kultúra gazdagsága, sokszínűsége.

A délután bevezetőjeként a Neoton Famíliá 220 felett című dalát adta elő az iskola kórusa. A karnagy ezúttal is *Hódoss Henriette* tanárnő volt, a koreográfiát *Babály Virág*, *Koncz Nikolett* és *Pe*

thő Réka Sára

vezetésével a diákok dolgozták ki. Szólót énekelt:

Czink Bettina

.

Vízkereszt, a tél vége, a tavasz kezdete. A magyarok ezt a napot mindig ünnepelték. A farsangkor a régi szokások szerint a falvakban nagy tüzet gyújtottak, amely a tél végét és a tavasz kezdetét szimbolizálta. A tüz mellett a népi játékokat is megkezdte a község lakossága. A Magyaros farsangon a hagyományok mellett a modern elemeket is beépítik a programba, így a népi kultúra tovább él és fejlődik.